

Werner Tiki ir Marion Kustenmacher "100 priežasčių dėl ko verta gyventi"

p.7 Antonijus Melo pasakoja istoriją apie senį, kuris savo sode kasė galias duobes. „Ką tu ten veiki?“ – paklausė jo kaimynas. „Sodinu mangų medelius“, - atsakė senis. „Nejaugi ketini dar paragauti šių medžių vaisių?“ – „Ne, taip ilgai aš negyvensiu, bet gyvens kiti. Per visą savo gyvenimą aš valgiau mangus nuo medžių, kuriuos pasodino kiti. Aš dabar tik išreiškiu savo padėką“.

Jeį jauti dėkingumą už tai, ką gavai, vadinasi, draugauji su praeitimi.

p.11 Daugelis nelaimių atsitinka todėl, kad kas mano nors neturįs laiko. Automobilio vairuotojas nori sutaupyti porą sekundžių, lenkia netinkamoje vietoje ir patiria avariją.

p.13 Johanas Volfgangas Gėtė: „Nuo kitų žmonių didelių privalumų padeda tik meilė“.

p.15 Senovės egiptiečiai gerą draugą vadino „akib“. Išvertus tai reiškia: „Tas, kuris įsiskverbia į širdį“.

p.16 Sorenas Kierkegardas „Jeį būčiau gydytojas ir manęs paklaustų, ką reikia daryti, aš atsakyčiau: „Pirmoji sąlyga, kad apskritai reikia padaryti: sukurk tylą ir padėk kitiems patylėti!““.

p.20 „Negamink nieko, kas nereikalinga ir nenaudinga, o naudingus ir reikalingus daiktus daryk gražius“. Tokia pagrindinė šėkerių estetikos taisyklė.

p.45 Kiekviena atskira problema yra rimta ir į ją reikia rimtai žiūrėt. Ji skaudžiai keršys, jeį iš jos pasijuoksite ar apsimesite jos nepastebėję.

p.61 Vienas žmogus turėjo žemės sklypą, kuris dėl šėimininko aplaidumo buvo visai užžėlęs. Žmogus pasiuntė vieną iš savo sūnų, kad tas išravėtų sklype augantį tankų usnių ir erškėčių mišką. Kai sūnus pamatė šitiek piktžolių, pagalvojo, jog ši užduotis visai ne jo jėgoms. Todėl jaunuolis atsigulė ir užmigo. Kitą dieną ir dar kelias dienas kartojosi tas pats. Galiausiai tėvas nusprendė eiti ir pažiūrėti, kiek sūnus padaręs. Sūnus ėmė pasipiktinęs skųstis, jog jam tai tikra kančia. Tėvas neatleido jo nuo užduoties, bet davė gerą patarimą: „Kasdien išravėk tiek, kiek užima tavo kūnas, kai atsiguli. Tuomet darbas judės į priekį, o tu nebūsi toks nusiminęs“. Sūnus paklausė tėvo patarimo ir netrukus sklype neliko piktžolių ir žemę buvo galima dirbti.

p.65 Kalnuose gyveno išmintingas žmogus. Vieną dieną jis atrado didžiulį ir labai vertingą deimantą. Netrukus į jo trobelę atėjo elgeta ir paprašė trupučio maisto.

Išminčius elgetą priėmė ir sočiai pavalgydino. Tuomet svečias trobelėje pamatė brangakmenį ir paprašė išminčiaus tą deimantą jam padovanoti.

Protingasis žmogus paėmė deimantą ir padovanojo vargšui. Svečias iškeliavo labai laimingas, nes už brangakmenį gautos pajamos būtų leidusios jam iki pat mirties gyventi be rūpesčių. Kitą rytą vargšas grįžo pas išmintingąjį žmogų ir gražino jam deimantą. **„Aš mažčiau visą naktį, - pasakė vargšas. – Duok man ne deimantą, o tai, kas tave paskatino jį man atiduoti“.**

p.77 Žmogus tampa nepriklausomas tada, kai savyje suranda atramos tašką.

p.99 Stilius – tai gebėjimas atrasti grožį paprastuose dalykuose.

p.107 Einšteinas niekada nesilaikė per daug etiketo ir yra taip pasakęs: „Nusižengiant geram tonui, galima susikurti stebuklingą ramybę“.

p.108 Kuo mažiau esi matomas, tuo mažesnis spaudimas!

p.111 Jeį visą laiką matome tik žmonių klaidas, anksčiau ar vėliau tuos žmones prarandame.

p.114 Anglų patarlė sako: „Laivas, kuris stovi uoste yra saugus. Bet laivai statomi ne tam“.

p.117 Didžiosios Australijos kengūros gali toli nušokti – vienu šuoliu jos pašoka daugiau kaip 3 metrus į aukštį ir iki 13 metrų į tolį.

p.124 Kad jūsų meilės laiškas nepavirstų „emocine bomba“, o tik būtų maloni staigmena, reikia žinoti, ko meilės laiške *nerašome*. Draudžiama yra dejuoti, niurzgėti, reikalauti, priekaištauti, kaltinti, globoti, kritikuoti, mokyti. Taip pat laiške neturi būti pompastikos, nuvalkiotų frazių ir banalybių, pavyzdžiui: „Aš myliu tave, brangute“.

p.127 Skruzdėlės dirba gana sunkiai, bet maždaug 78 procentus laiko jos skiria poilsiui, vadinasi, daugiau nei tris ketvirčius savo gyvenimo.

p.137 Jei tapsime panašūs į tylų ežerą iš gryno krištolo, mums be vargo atsivers mūsų pačių gelmės.

p.140 Būdamas 52 metų Džonatanas Sviftas surašė „Įsipareigojimų deklaracija, kai būsiu senas“:

- **Nevesiu jaunos moters ir nemanysiu, kad jauna moteris galėtų mane pamilti.**

- Nemenkinsiu esamo gyvenimo būdo, mąstymo ar mados.

- Nepasakosiu tiems patiems žmonėms tų pačių istorijų.

- Išlaikysiu gerą toną ir palaikysiu švarą, kad netapčiau kitiems atgrasus.

- Nebūsiu per daug griežtas jauniems, stengsiuosi suprasti jų kvailiojimus.

- Niekam neįkyrėsiu savo patarimais, nebent būčiau primygtinai prašomas patarti.

- **Kalbėsiu nedaug, ypač apie save.**

- **Nesigirsiu buvusiu puikia išvaizda ir pasisekimu tarp moterų.**

- Paprašysiu kelių gerų draugų priminti man šiuos įsipareigojimus, jei imčiau jų nepaisyti.

- Tokiu atveju pasižadu pasitaisyti ir toliau gyventi pagal šias taisykles, net jei tai man atrodytų neįmanoma.

Džonatanas Sviftas sulaukė 78 metų.